

РЕШЕНИЕ

№ 10229

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 17.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **11975** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.3 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на О. М. Ч., гражданин на Н. срещу Решение № 11658/08.11.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалваното решение, като постановено при нарушение на материалния закон и несъобразяване с разпоредбите на чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Административният орган необосновано и с противоречиви мотиви не е кредитирал факта, че причините жалбоподателят да напусне страната си на произход са, че изпитва основателен страх от преследване, а изложеното, че е икономически имигрант е предположение. Жалбоподателят твърди, че е представил убедителни доказателства, че е член на сепаратистката групировка „Коренното население на Б.“, като административният орган произволно е приел, че тази информация е невярна. Общеизвестна е информацията, че ситуацията в Н. е неспокойна и към настоящият момент не е такава, каквато органът я е преценил.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Представява се от назначения служебен защитник адв. В., който поддържа жалбата.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез юрисконсулт К. оспорва жалбата и излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение.

Софийска градска прокуратура чрез прокурор К. намира жалбата за неоснователна и

недоказана.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

О. М. Ч., гражданин на Н. е подал молба за закрила, която е мотивирал с факта, че бил лидер на сепаратистката група „Коренното население на Б.“, която организираща протести срещу нигерийската власт. Групата била създадена през 1999г., а от 2021г. молителят бил един от многото лидери. Бил избран за лидер, защото участвал безвъзмездно в раздаването на помощи на населението на Б.. Роден е и е живял в [населено място], Б., където през 2022г. завършил колеж по компютърни технологии. На 21.09.2023г. заминал за щата А., за да се скрие от терористична организация, която по негови думи нямала име, но хората в нея били наети от правителството. тази терористична организация са занимавал с разпръскване на хората по улиците в [населено място], стреляли с оръжие по хората, разрушавали къщи и магазини. През 2023г., докато се прибирал от университета в [населено място], пет – шест човека тръгнали към него и му казали, че ще го убият, ударили го в крака, избягал, но не се прибрал в дома си. Не е бил заплашван лично от представител на терористична организация, само знаел, че ще бъде убит, защото е един от лидерите на Б.. В Н., в [населено място] живеят майка му, двамата му братя, сестра му и двама негови братовчеди. пристигнал в България, защото някакъв човек от неговото племе му извадил виза, като по думите на молителя това била най- лесната виза, която можела да му се издаде. Няма пари да продължи пътя си за Европа. Твърди, че не е имал проблеми, заради етническата си принадлежност игбо и заради проповядваната от него религия – християнин. не е членувал в политическа партия или организация, не е арестуван или задържан, не е бил съден или осъждан.

В хода на административното производство административният орган е установил, че за О. М. Ч. не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ, тъй като от бежанската му история не може да се направи извод за наличието на основателни опасения от преследване. Липсват заявени опасения за сигурността и правата му по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ основания. Представената от кандидата история е приета за неправдоподобна, тъй като твърдените от него факти са противоречиви, като е използван неистински, подправен документ с невярно съдържание. Според административният орган, нигерийският гражданин е направил неумил опит да съчини собствена бежанска история, базирана на общоизвестни факти за групировката „Коренно население на Б.“. Представил е фотокопие от оригинал на членска карта на организацията и нигерийски национален паспорт в оригинал. При извършено сравнение между приложената в справка вх. № ЦУ-1794/13.08.2024г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ членска карта образец на „Коренното население на Б.“, свалена от Интернет и членската карта, представена от молителя е констатирано, че двете членски карти са с един и същ сериен номер, а именно: US001B T22000129. Според мотивите на обжалваното решение е твърде невероятно серийният номер на членската карта на молителя да съвпада със серийния номер на картата образец в справката, разпечатана от Интернет. Освен това, на снимката в картата липсват двете уши на лицето, макар позата да е същата като на снимката в паспорта, забелязва се и вероятна подправеност в шрифта на самата членска карта, относно данните на молителя. Поради констатираното е направен извод, че чужденецът умишлено в устна и писмена форма е дал невярна и подвеждаща

информация относено своя случай. В заключение.

От горното интурвюиращият орган е направил заключение, че чужденецът не обосновава опасения от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Не е установено спрямо него да е осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, както и риск от бъдещо такова. Чужденецът изрично е посочил, че не е бил съден или осъждан, не е бил арестуван или задържан в страната му на произход.

Не са установени и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1 от ЗУБ. Изложените данни не са дали основание да се приеме, че за молителят съществува непренебрежима степен на вероятност да е бил принуден да отпътува от родината си, поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Извършена е преценка на актуалната обстановка в Н., за която се съдържа информация в приложената по делото Справка вх. № ЦУ -1794/13.08.2024г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, като не са установени разширенията, дадени в Тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009г. по дело №С-465/07 и Тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30.01.2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Анализът на териториалния обхват и степента на насилието в Н. е показал, че въпреки някои проблеми със сигурността и наличието на инцидентни нападения в някои области на страната, там не е налице въоръжен конфликт по смисъла на международното право и правото на Европейския съюз.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Решението на Председателя на ДАБ е издадено от компетентен орган, при наличие на изискуемите от закона правни основания за това. Спазени са административно-производствените правила и разпоредбите на материалния закон.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението е постановено след извършен пореден анализ на бежанската история на лицето, като изведените правни изводи за липса на основания по чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя са обосновани, правилни и съответстват на събраните в хода на административното производство доказателства.

Статут на бежанец в Република България (чл.8 от ЗУБ) се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За предоставянето на статут е без значение обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата; партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; недържавни субекти, когато може да бъде доказано, че субектите,

посочени в т. 1 и 2 на ал. 3, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

Според чл.9, ал.1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Административният орган е анализирал бежанската история на чужденеца, като е открил противоречия в твърденията на молителя и е изразил подробно съмненията си в истинността на представената от него членска карта от организацията „Коренно население на Б.“. Информация за тази сепаратистка групировка се съдържа в справката относно Федерална Република Н. с вх. № - 1794/1308.2024г. Според доклад на американския мозъчен тръст Global Terrorism Index тази сепаратистка организация, определена като терористична група от федералното правителство през 2017г. е десетата най-смъртоносна терористична група в световен мащаб с 40 атаки през 2022г., при които 57 души са били убити и 16 ранени. Правителството на О. кралство също определя движението като терористична организация през май 2022г. и е изключило членовете ѝ от правото да поискат убежище на територията на О. кралство. Според справката (лист 20 от делото) съобщава се, че е в обращение национална лична карта в Югоизточната част на Н.. Подобни „лични карти“ се издават от „правителството на Република Б. в изгнание“, като доказателство за подкрепа на сепаратистката кауза. На лист 21 от делото е налично копие на подобна карта, която има същия сериен номер, като представената от молителя в производството пред ДАБ, наоляща се на лист 42.

Съдът констатира също отбелязаните в решението на административния орган несъответствия в представената членска карта между шрифта, с който е изписано името на лицето и останалите данни; на снимката в членската карта за организацията „Коренно население на Б.“ не се виждат ушите, макар в същата поза такива да са видни на останалите снимки на молителя, налични по делото – на регистрационния лист и в националния му паспорт (л.49). Действително има учудващо съвпадение между серийния номер на членската карта, представена от молителя и тази, открита в Интернет от служителите на ДАБ, при изготвяне на справката. Всички изброени обстоятелства правят доказателството за бежанската история на О. М. Ч. – членска

карта в организацията „Коренно население на Б.“ твърде недостоверно, поради което правилно административният орган я е приел за неистинска и недоказана.

В о.с.з. процесуалният представител на ответника е представил справка № МД-12-56/27.11.25г., в която се потвърждава като валидна информацията в справка вх. № ЦУ-1821/21.08.2024г.; вх. № ЦУ -2113/14.10.2024г и вх. № ЦУ-997/28.03.2024г. Изброените справки също са приложени. От тяхното съдържание може да се направи категоричен извод, че по отношение на молителя липсват и обстоятелствата по т.3 на чл.9, ал.1 ЗУБ - тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила и в член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година, относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Съгласно Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с член 2, буква "д" от същата Директива, трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Съдът, въз основа на наличната по делото информация за актуалната ситуация в Н. преценя за правилен извода на административния орган, че при изследване на териториалния обхват и степента на насилието в Н. се установява, че в държавата по произход на чужденеца, въпреки някои проблеми със сигурността и наличието на инцидентни нападения в някои области на страната, не е налице въоръжен конфликт, до степен поради който само поради пребиваването си в Н., молителят ще изпитва основателни опасения за живота си, както и да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си на произход, чужденецът би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Поради изложеното, обжалваното решение е законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

На основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, I-во АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата О. М. Ч., гражданин на Н. срещу Решение № 11658/08.11.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред ВАС.

СЪДИЯ: